

dre også må være en smule mobile og kigge på, hvilke ordninger vi har i dag, og om de overhovedet svarer til dagens situation. Det føler jeg i virkeligheden ikke at de gør.

Vi må konstatere, at mennesker rejser rundt i verden på en helt anden måde, end de har gjort før, og det synes vi i øvrigt er en god og positiv ting. Det bliver ikke en mindre god og positiv ting, når man faktisk har fået tid til det i sit pensionistliv, måske i højere grad end man havde det i sit arbejdsliv. Og så må det jo være om for os lovgivere at gøre det på en sådan måde, at det ikke virker hindrende på menneskers udfoldelsesmuligheder.

Kl. 20.20

Vi synes derfor, det er meget vigtigt, at vi får en meget grundig diskussion af det her forslag og muligvis – der kan vi jo så prøve at snakke med Grønland og Færøerne – også af nogle andre emner, der ligger på de her områder, så vi kan gøre tingene på en anden måde.

Vi synes derfor, at regeringen bør være aktiv og ikke bare afvise forslaget, men prøve at gå ind i noget ikke bare sådan oplysende arbejde i forhold til udvalget – det er selvfølgelig nødvendigt – men også prøve at se på: Hvad er det for noget, vi kan ændre, og er det ikke rimeligt, at vi ændrer på nogle ting, når forholdet i rigsfællesskabet ændrer sig, når mennesker ændrer sig, og når verden i øvrigt ændrer sig?

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det er en kilde til undren for mig, at man kan tage til Spanien med sin folkepension, men ikke til Grønland. Derfor har Dansk Folkeparti jo ganske ret i, at det her er uholdbart, men som fru Karen Klint sagde, da hun nøje gennemgik reglerne, skal vi jo være opmærksomme på, at vi ikke ved bare at sige ja til det her placerer os i en situation, hvor vi kommer til at overse noget.

Derudover er der det – og det synes jeg Dansk Folkeparti skal have skældud over – at vi ikke laver regler, som vedrører Grønland og Færøerne, medmindre selvstyret er med både i Grønland og på Færøerne. Det må være udgangspunktet for enhver form for lovgivning her i Danmark, at vi viser respekt over for de selvstyrende dele af Danmark. Grønland og Færøerne skal have mulighed for, naturligvis, at

være med i en ændring af pensionssystemet på den måde, som Dansk Folkeparti har foreslået.

Som udgangspunkt er vi positive, men vi bliver nødt til lige at få afdækket, at der ikke er problemer forbundet med det.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, vil jeg oplæse hendes ordførertale:

Som altid, når det drejer sig om forhold i Grønland og på Færøerne, mener Enhedslisten, at det er helt centralt, hvad grønlændere og færinger selv mener. I den her sag falder repræsentanter for Grønlands principielle støtte til forslaget sammen med Enhedslistens principielle støtte. Det er fornuftigt, at der bliver lige ret for danskere og andre, der har boet i Danmark, og som ønsker at medtage folkepensionen til Grønland. Det skal selvfølgelig kunne lade sig gøre på samme sæt og vis, som det kan lade sig gøre til andre lande.

Men som også andre ordførere i øvrigt har påpeget, er der en række problemer i den måde, som forslaget er udformet på, som kan betyde, at intentionerne i forslaget ikke bliver opfyldt. Det er noget, som vi også vil se på under udvalgsbehandlingen, og vi håber, at vi sammen kan nå frem til et forslag, som er rimeligt og retfærdigt.

Jeg vil også lige nævne, at der er nogle undertoner i enkelte passager i bemærkninger til forslaget, som vi tager afstand fra. Det er undertoner af, at det ville være godt, hvis grønlændere rejste hjem frem for at blive i Danmark i deres alderdom.

I Enhedslisten mener vi, at det skal være et helt frit valg at ville rejse eller ikke rejse og ikke nogen undertoner af, at man er uønsket. Det er selvfølgelig muligt, at jeg tager fejl, men i så fald vil det kun glæde mig, at Dansk Folkeparti har ændret kurs i forhold til deres udmeldinger om mennesker af anden etnisk herkomst.

Det nævnes også i bemærkningerne, at der er en sag, hvor en dansker er kommet klemme, og derfor vil jeg sluttelig foreslå, at vi i udvalgsarbejdet leder efter en mulighed for, at denne og andre, der er kommet i klemme på grund af mangelfuld lovgivning og vejledning, kan kompenseres for det tab, de har lidt, eksempelvis 3 år tilbage.